הצעד הראשון

שם: _____ תאריך: _____

הצעד הראשון

בכל פעם ששחר הגיע לבריכה, הוא בחר כיסא על הדשא והתיישב ליד סבתא. משם הביט בילדים ששיחקו במים. הוא רצה להצטרף אליהם, אבל בכל פעם שהתקרב לשפת הבריכה, נעצר.

"ואם אטבע?" חשב. "ואם כולם יגלו שאני לא יודע לשחות ויצחקו עליי?"

יום אחד הבחינה סבתא שהוא מביט שוב ושוב במים.

"נראה שאתה רוצה להיכנס, ומשהו עוצר אותך," אמרה.

שחר השפיל את מבטו. "אני מפחד."

"מותר לפחד," השיבה סבתא. "מה יכול לעזור לך לעשות צעד קטן?"

שחר חשב רגע. "אולי אם תשבי לידי, אוכל להכניס את הרגליים למים."

הם ניגשו לבריכת הלימוד. שחר התיישב על שפת הבריכה, וסבתא לצידו. תחילה טבל כף רגל אחת, ואז את השנייה. המים היו קרירים, וליבו פעם במהירות. הוא נשאר כך כמה דקות והניע את רגליו במים.

"איך היה לך?" שאלה סבתא כשיצאו.

"בהתחלה רציתי להוציא אותן מיד," סיפר, "אבל אחר כך היה לי נעים."

למחרת ביקש שחר לנסות שוב. בהמשך הצטרף לשיעורי שחייה, וסיפר למדריך שהוא חושש להיכנס למים.

"נתקדם יחד," אמר המדריך. "בכל פעם נלמד משהו נוסף."

שם: _____ תאריך: _____

הצעד הראשון

המשך הסיפור

לא בכל שיעור היה קל. לפעמים שחר ניסה תרגיל חדש, ולפעמים ביקש לחזור על תרגיל שכבר הכיר. לאט לאט למד לנשוף במים, לצוף ולהניע את הידיים והרגליים.

באחד הימים ניגש אליו ילד מהקבוצה.

"רוצה לשחק איתנו בכדור במים הרדודים?"

שחר היסס. "אולי עוד מעט."

"בסדר, אנחנו כאן," אמר הילד וחזר לחבריו.

כעבור כמה דקות התקרב שחר לקבוצה. כשקיבל את הכדור, מסר אותו לילדה שעמדה מולו. היא חייכה והחזירה לו מסירה, ושחר נשאר לשחק.

לקראת סוף הקיץ הצליח לשחות מקצה אחד של בריכת הלימוד לקצה האחר, כשהמדריך משגיח עליו. כשנגע בקיר, הסתובב אל סבתא בחיוך רחב.

"הצלחתי!" קרא.

"ראיתי כמה התאמנת, גם בימים שהיה קשה," אמרה סבתא.

שחר הביט במים ונזכר ביום שבו העז לטבול רק את כפות הרגליים. גם עכשיו חשש לפעמים, אבל כבר ידע שהוא יכול לבקש עזרה, להתאמן ולנסות שוב.

הוא נשם עמוק והתכונן לשחות בחזרה.

בזמן הקריאה

סמנו בעיפרון משפט אחד שחשוב לכם, ומילה אחת שלא הכרתם.

הצעד הראשון

שם: _____ תאריך: _____

שאלות על הטקסט "הצעד הראשון"

1. איפה ישב שחר בכל פעם שהגיע לבריכה, ועם מי?

2. מה אמרה סבתא כששחר סיפר לה שהוא מפחד?

3. מה ענה שחר לילד שהזמין אותו לשחק בכדור, ומה אמר הילד?

4. ממה פחד שחר? כתבו שני פחדים מהטקסט.

5. למה סבתא שאלה "מה יכול לעזור לך לעשות צעד קטן?" ולא אמרה לשחר להיכנס למים?

6. מה עזר לשחר להמשיך להתקדם גם בימים הקשים? כתבו שני דברים מהטקסט.

7. מה פירוש המילה "היסס"? כתבו מתי מהססים.

8. מה פירוש המילה "העז"? כתבו משפט עם המילה.

דעה והערכה

האם לדעתכם שחר היה אמיץ גם כשפחד? נמקו.

הצעד שלי

יש משהו שאתם רוצים לנסות ומפחדים? כתבו צעד קטן אחד, וכתבו מי יכול לעזור לכם.

שם: _____ תאריך: _____

מקום לרעיון

מקום לרעיון

"השבוע תכינו בקבוצות דגם של גן משחקים," הודיעה המורה. "חשבו מה כדאי שיהיה בו, ותכננו אותו יחד."

תמר התיישבה עם יעל, עומר ואיתי. עוד לפני שהוציאו את חומרי היצירה, כבר התמלא השולחן ברעיונות.

"חייבים מגלשה ענקית!" אמר עומר.

"וגשר מחבלים," הוסיפה יעל.

איתי התחיל לצייר מסלול מכשולים. תמר פתחה את המחברת שלה וציירה בפינה ספסל מתחת לעץ.

"מה את מציירת?" שאלה יעל.

"סתם, עוד לא סיימתי," השיבה תמר וכיסתה מעט את הדף בידה.

היא רצתה להציע פינה שקטה, שאפשר לשבת בה ולדבר או לנוח. אבל ליד המגלשה הענקית ומסלול המכשולים, הרעיון שלה נראה לה קטן מדי.

הקבוצה התחילה לעבוד. עומר בנה מגלשה מקרטון, יעל חיברה מקלות לגשר, ואיתי גזר עיגולים למסלול. תמר גזרה רצועות נייר והעבירה דבק למי שביקש.

כעבור כמה דקות ניסה עומר להעמיד את המגלשה, אך היא נטתה הצידה.

"צריך להחזיק אותה עד שהדבק יתייבש," אמרה תמר.

היא אחזה בקרטון, ועומר הצמיד אליו תומך נוסף.

"עכשיו זה עומד!" אמר וחייך אליה.

תמר חייכה בחזרה. היא הביטה במחברת הפתוחה שלה, אבל עדיין לא אמרה דבר.

כשהמורה עברה ליד השולחן, היא הבחינה בציור.

"תמר, תרצי לספר לקבוצה מה תכננת כאן?" שאלה.

תמר הרגישה שפניה מתחממות.

"זאת פינה עם עץ וספסל," אמרה בשקט. "למי שרוצה להיות בגן, אבל לא תמיד רוצה לטפס או לרוץ."

מקום לרעיון

שם: _____ תאריך: _____

המשך הסיפור

"אבל זה גן משחקים," אמר איתי. "בשביל מה צריך ספסל?"

תמר הורידה לרגע את העיניים. היא כמעט סגרה את המחברת.

"לפעמים אני אוהבת לשבת ולדבר עם חברה," אמרה לבסוף. "חשבתי שאפשר גם להכין שולחן קטן למשחקי קופסה."

יעל התקרבה להביט בציור.

"אפשר לשים את הפינה ליד הגשר," הציעה.

"אין שם מקום," אמר עומר והזיז בזהירות את המגלשה. "אבל כאן אולי כן."

הם ניסו לסדר מחדש את חלקי הדגם. תמר הראתה להם כמה מקום תצטרך, ואיתי הציע להכין את השולחן מפקק של בקבוק.

תמר לקחה חתיכת קרטון והתחילה לבנות ספסל. הפעם, כשנזקקה למספריים, ביקשה אותם בקול ברור.

ביום הצגת הדגמים חילקו ביניהם חברי הקבוצה את ההסבר. תמר ביקשה להציג את הפינה שתכננה.

כשהגיע תורה, החזיקה את הדגם בשתי ידיים.

"כאן אפשר לשבת בצל, לדבר או לשחק ליד השולחן," הסבירה.

"אני הייתי בוחר לשבת שם בהפסקה," אמר אחד הילדים בכיתה.

תמר חייכה. היא הביטה בספסל הקטן, שעמד עכשיו בין העץ לגשר.

בתחילת העבודה כמעט השאירה אותו בתוך המחברת.

בזמן הקריאה

סמנו בעיפרון משפט אחד שחשוב לכם, ומילה אחת שלא הכרתם.

מקום לרעיון

שם: _____ תאריך: _____

שאלות על הטקסט "מקום לרעיון"

1. מה המשימה שנתנה המורה לקבוצה?

2. מה ציירה תמר בפינת המחברת?

3. איך תמר עזרה לעומר כשהמגלשה נטתה הצידה?

4. למה תמר כיסתה את הדף בידה כשיעל שאלה מה היא מציירת?

5. מה עזר לתמר להחליט לספר לקבוצה על הרעיון שלה? כתבו שני דברים מהטקסט.

6. מה הכוונה במשפט "בתחילת העבודה כמעט השאירה אותו בתוך המחברת"?

7. מה פירוש המילה "דגם"? כתבו דבר שאפשר להכין ממנו דגם.

8. מה פירוש המילה "הציעה"? כתבו משפט עם המילה.

דעה והערכה

האם נכון ששיתפה תמר ברעיון, למרות שחשבה שהוא קטן מדי? נמקו.

הצעד שלי

כתבו רעיון שיש לכם ועוד לא סיפרתם עליו, ולמי תספרו אותו.

שם: _____ תאריך: _____

עוד ניסיון אחד

עוד ניסיון אחד

יובל עמדה ליד הכניסה לבניין והביטה בילדי השכונה רוכבים על אופניים. הם סובבו את הכידון, הקיפו את הרחבה ונופפו זה לזה. גלגלי העזר שלה נשענו עכשיו במחסן, אבל בלעדיהם היא עדיין לא הצליחה לרכוב.

"רוצה שנתאמן אחר הצהריים?" שאל אבא.

יובל הנהנה. היא כבר דמיינה איך תצטרף לילדים.

אחר הצהריים חבשה קסדה וירדה עם אבא לרחבה הפנויה שליד הבית. הוא החזיק באופניים, והיא הניחה את הרגליים על הדוושות.

בהתחלה התנדנד הכידון מצד לצד. יובל ניסתה לדווש, איבדה את שיווי המשקל ונפלה. הברך נשרטה, והדמעות עלו בעיניה.

אבא עזר לה לקום, והם התיישבו לנקות את השריטה.

"אני לא רוצה יותר," אמרה. "כולם יודעים לרכוב, ורק אני לא."

באותו רגע יצאה מהבניין נועה, השכנה מהקומה למטה. היא התיישבה לידם והקשיבה.

"גם לי היה קשה ללמוד," סיפרה.

"אבל עכשיו את יודעת," אמרה יובל.

"נכון. לקח לי זמן. תרצי שאבוא להיות איתך כשתנסי שוב?"

יובל הביטה בברך שלה. "היום אני רוצה לנוח."

"אז היום ננוח," אמר אבא.

למחרת ביקשה יובל לרדת שוב. נועה הצטרפה אליה ואל אבא.

הפעם החליטו להתחיל בדחיפות קטנות של הרגליים על הקרקע. יובל ניסתה להרים אותן לרגע ולהרגיש כיצד האופניים מתקדמים.

"הרגע הזה היה קצת יותר ארוך!" אמרה לנועה.

אחרי כמה ניסיונות הצליחה גם לדווש מעט. היא נעצרה והביטה לאחור.

"ראית?"

"ראיתי שהרמת את הראש והסתכלת קדימה," אמרה נועה. "איך זה הרגיש?"

שם: _____ תאריך: _____

עוד ניסיון אחד

המשך הסיפור

"פחות מתנדנד," השיבה יובל.

בימים הבאים המשיכה להתאמן. לפעמים התקדמה כמה מטרים, ולפעמים נאלצה להוריד מיד את הרגליים. היו גם ימים שבהם כעסה על האופניים ועל הרחבה ועל כל מי שאמר לה שזה רק עניין של תרגול.

באחד הימים דחפה את האופניים הצידה.

"אתמול הצלחתי יותר!"

אבא עמד לידה. "מה יעזור לך עכשיו?"

"הפסקה," אמרה והתיישבה על הספסל.

אחרי ששתתה ונחה, קמה שוב.

"אני רוצה לנסות עוד פעם. הפעם אסתכל עד העץ."

היא אחזה בכידון, התחילה לדווש והרימה את הראש. האופניים התנדנדו מעט, אבל המשיכו להתקדם. יובל עברה את הספסל, אחר כך את קו המרצפות הלבן, ולבסוף עצרה ליד העץ.

לרגע נשארה במקומה, מופתעת.

"הגעתי עד לכאן!" קראה.

נועה ואבא חייכו אליה.

"מה עזר לך הפעם?" שאל אבא כשניגשו אליה.

"הסתכלתי קדימה," אמרה יובל. "וגם ההפסקה עזרה."

בערב ציירה בלוח השנה אופניים קטנים. מתחת לציור כתבה: "היום רכבתי עד העץ."

אחר כך הוסיפה שורה נוספת:

"מחר אתרגל איך להסתובב."

בזמן הקריאה

סמנו בעיפרון משפט אחד שחשוב לכם, ומילה אחת שלא הכרתם.

שם: _____ תאריך: _____

עוד ניסיון אחד

שאלות על הטקסט "עוד ניסיון אחד"

1. מה עשו יובל ואבא בפעם הראשונה ברחבה, ומה קרה?

2. איך הגיבה נועה כשיובל אמרה שהיא לא רוצה יותר?

3. עד איפה הגיעה יובל בניסיון האחרון?

4. למה יובל אמרה "היום אני רוצה לנוח", ולמה אבא הסכים?

5. מה עזר ליובל להצליח הפעם? כתבו שני דברים מהטקסט.

6. מה הכוונה במשפט "מחר אתרגל איך להסתובב"? מה הוא אומר על יובל?

7. מה פירוש המילה "התנדנד"? כתבו מתי משהו מתנדנד.

8. מה פירוש המילה "התמדה"? כתבו דוגמה מהסיפור.

דעה והערכה

כשקשה, מה עדיף: להמשיך מיד או לנוח ולנסות שוב? נמקו.

הצעד שלי

בחרו דבר שקשה לכם. כתבו מה יעזור לכם להתקדם ומי יכול לעזור.

המקום שלידך

שם: _____ תאריך: _____

המקום שלידך

ביום ראשון נכנסה לכיתה ילדה חדשה בשם תמר. כשהמורה הציגה אותה, היא חייכה חיוך קטן ואחזה ברצועת התיק שלה.

בהפסקה ראתה נועם את תמר יושבת לבדה על הספסל ליד הגדר. היא אכלה את הכריך והביטה בילדים ששיחקו בחצר.

"נועם, את באה?" קראה לה יעל ליד מגרש המשחקים.

"עוד רגע," השיבה נועם.

היא הסתכלה על המקום הפנוי ליד תמר. פעם, כשהגיעה לחוג ציור חדש, עמדה ליד הדלת וחיכתה שמישהו יפנה אליה. היא זכרה כמה שמחה כשאחת הילדות הציעה לה לשבת לידה.

אבל עכשיו היססה. אולי תמר מעדיפה להיות לבד? ומה תגיד לה אחרי שתתיישב?

נועם עשתה כמה צעדים לעבר הספסל.

"אפשר לשבת לידך?" שאלה.

תמר הזיזה מעט את התיק שלה. "בטח."

נועם התיישבה. לרגע שתקו שתיהן.

"אני נועם," אמרה לבסוף. "אני יושבת בכיתה בשורה שליד החלון."

"אני זוכרת," השיבה תמר. "יש לך קלמר עם ציור של חתול."

"ציירתי אותו בעצמי."

"באמת? גם אני אוהבת לצייר."

תמר הוציאה מהתיק מחברת קטנה. בין הדפים היו ציורים של בעלי חיים, בתים ועצים. נועם נעצרה מול ציור של כלב שאוזן אחת שלו זקופה והאחרת שמוטה.

"הוא נראה כאילו הוא מקשיב למשהו," אמרה.

המקום שלידך

שם: _____ תאריך: _____

המשך הסיפור

"אולי למישהו שפותח שקית חטיפים," הציעה תמר.

שתיהן צחקו.

כשהצלצול נשמע, נועם הופתעה. היא עוד לא הספיקה לספר לתמר על חוג הציור שלה.

"רוצה שנצייר יחד בהפסקה הבאה?" שאלה.

"כן," אמרה תמר וסגרה את המחברת.

למחרת נפגשו ליד אחד השולחנות בחצר. נועם הביאה דפים, ותמר הביאה עפרונות צבעוניים. הן החליטו לצייר רחוב דמיוני: נועם ציירה בתים, ותמר הוסיפה ביניהם חיות.

כעבור כמה דקות ניגשה יעל.

"אפשר גם?" שאלה.

נועם הביטה בתמר, ותמר פרשה דף נוסף על השולחן.

"בטח. מה תרצי להוסיף לרחוב שלנו?"

עם הזמן הצטרפו אליהן ילדים נוספים. לפעמים ציירו יחד, לפעמים יצאו לשחק, ולפעמים נועם ותמר ישבו על הספסל ודיברו.

יום אחד, כשעברו ליד הגדר, נעצרה תמר.

"כאן ישבתי ביום הראשון," אמרה. "רציתי לגשת לילדים, אבל לא ידעתי מה לומר."

"גם אני לא ממש ידעתי מה לומר לך," הודתה נועם.

"לא שמתי לב," אמרה תמר. "שמחתי שבאת."

הן המשיכו לעבר השולחן. יעל כבר חיכתה שם עם דף גדול.

"בואו," קראה, "נשאר לנו עוד רחוב שלם לצייר!"

בזמן הקריאה

סמנו בעיפרון משפט אחד שחשוב לכם, ומילה אחת שלא הכרתם.

המקום שלידך

שם: _____ תאריך: _____

שאלות על הטקסט "המקום שלידך"

1. איפה ישבה תמר בהפסקה הראשונה, ומה עשתה שם?

2. מה שאלה נועם כשהגיעה אל הספסל?

3. מה החליטו נועם ותמר לצייר ביחד?

4. למה נועם היססה לפני שניגשה אל תמר? כתבו שתי סיבות.

5. מה עזר לנועם להחליט לגשת, למרות ההיסוס?

6. מה הכוונה במשפט של תמר "שמחתי שבאת"? מה היא הרגישה בגלל זה?

7. מה פירוש המילה "דמיוני"? כתבו דבר דמיוני שהייתם רוצים לצייר.

8. מה פירוש המילה "שייכות"? כתבו מתי מרגישים שייכות.

דעה והערכה

האם כדאי לגשת למי שיושב לבד גם כשאין לנו מושג מה להגיד לו? נמקו.

הצעד שלי

כתבו דבר אחד שאפשר לעשות כדי שמישהו חדש ירגיש שיש לו מקום בכיתה.

שם: _____ תאריך: _____

ביחד אל הפסגה

ביחד אל הפסגה

אור חיכתה לטיול השנתי כבר שבוע שלם. יותר מכול רצתה להגיע לפסגת ההר. בתמונה שהראתה המורה בכיתה נראו משם שדות, בתים קטנים וכביש שהתפתל בין הגבעות.

בתחילת המסלול אספה המדריכה את הילדים.

"נעלה בשביל המסומן ונישאר יחד כקבוצה," הסבירה. "בדרך נעצור למנוחה ולשתייה."

אור צעדה לצד אסף. הם ניסו לנחש מה יראו מהפסגה, ואסף טען שאולי יצליחו לזהות אפילו את היישוב שלהם.

ככל שעלו, נעשה השביל תלול יותר. השיחה ביניהם הלכה והתקצרה. אחרי זמן מה הבחינה אור שאסף כבר אינו לצידה. היא הסתובבה וראתה אותו צועד לאט, סמוך למורה שהלכה בסוף הקבוצה.

אור חזרה אליו כמה צעדים.

"הכול בסדר?" שאלה.

"הרגליים שלי כבדות," אמר. "אני צריך לנוח."

המורה עצרה איתם במקום מוצל לצד השביל והודיעה למדריכה על העצירה. אסף התיישב על אבן ושתה מים. אור הניחה את התיק שלה לידו.

"את לא חייבת לחכות לי," אמר והביט אל המשך העלייה. "רצית להגיע למעלה."

"נכון," השיבה. "אבל אני רוצה גם ללכת איתך. מתאים לך שאשאר?"

אסף הנהן.

אחרי המנוחה שאלה המורה איך הוא מרגיש. אסף קם והניע מעט את רגליו.

"יותר טוב. אני רוצה להמשיך, רק לא מהר."

"אולי נבחר בכל פעם מקום קרוב ונלך עד אליו?" הציעה אור.

אסף הביט בשביל. "עד האבן הלבנה הזאת."

הם צעדו אליה בקצב נוח, והמורה לצידם. ליד האבן עצרו לרגע, ואסף בחר את התחנה הבאה: עץ קטן ששורשיו בלטו מן האדמה.

שם: _____ תאריך: _____

ביחד אל הפסגה

המשך הסיפור

בדרך אל העץ הבחין אסף בלטאה על סלע.

"תראי," לחש.

אור עצרה והביטה. הלטאה נשארה במקומה רגע אחד, ואז נעלמה בין האבנים.

"כמעט עברתי בלי לראות אותה," אמרה אור.

בהמשך פגשו את שאר הכיתה בנקודת המנוחה. יעל פינתה להם מקום בצל, ואחד הילדים שאל אם ראו את הלטאה הגדולה שעל השביל.

"ראינו אחת קטנה," אמר אסף. "אולי זאת אותה אחת, והיא גדלה עד שהגעתם לכאן."

אור צחקה, ואסף חייך.

לאחר ההפסקה המשיכו כולם לעלות. יעל הצטרפה אליהם, ושלושתם ניסו למצוא צורות משונות בסלעים. כשנזקק אסף לעצירה קצרה, אמר זאת, והם עצרו איתו.

לבסוף נפתח השביל אל הפסגה. אור ניגשה לנקודת התצפית המסודרת והביטה בעמק. השדות נפרשו לפניה בגוונים של ירוק וחום, וביניהם נראו גגות אדומים.

אסף עמד לצידה וחיפש את היישוב שלהם.

"תודה שחיכית לי," אמר.

"שמחתי שהמשכנו יחד," השיבה אור.

אסף הצביע על קבוצת בתים רחוקה. "אולי זה שם?"

אור צמצמה את עיניה. "בוא נבדוק עם המדריכה."

לפני שפנו אליה, הוציאה אור את המצלמה מהתיק.

"רגע," אמרה. "קודם תמונה שלנו."

בזמן הקריאה

סמנו בעיפרון משפט אחד שחשוב לכם, ומילה אחת שלא הכרתם.

שם: _____ תאריך: _____

ביחד אל הפסגה

שאלות על הטקסט "ביחד אל הפסגה"

1. מה אור רצתה יותר מכול בטיול השנתי?

2. מה אמר אסף כשאור שאלה אם הכול בסדר?

3. מה ראו אור ואסף בדרך שכמעט פספסו?

4. למה אור בחרה לא להמשיך לבד אל הפסגה? כתבו שני דברים מהטקסט.

5. איך עזרה ההצעה "נבחר בכל פעם מקום קרוב ונלך עד אליו" לאסף?

6. מה הכוונה במשפט "שמחתי שהמשכנו יחד"? מה אור הרוויחה מזה שחיכתה?

7. מה פירוש המילה "תלול"? כתבו דבר שיכול להיות תלול.

8. מה פירוש המילה "תצפית"? כתבו מה אפשר לראות מנקודת תצפית.

דעה והערכה

האם לדעתכם נכון שאור האטה בשביל אסף, גם שהיא רצתה להגיע לפסגה מהר? נמקו.

הצעד שלי

כתבו מתי תוכלו להאט או לעצור בשביל חבר או חברה, ואיך תעשו את זה.

שם: _____ תאריך: _____

הדף מתחילת השנה

הדף מתחילת השנה

כשחילקה המורה את המחברות, עידו מיהר לפתוח את שלו. על הדף חיכו לו כמה תיקונים והערה: "הרעיון שלך מעניין. כדאי להוסיף פרטים שיעזרו לקורא לדמיין את המקום."

הוא הציץ במחברת של מאיה, שישבה לידו. הסיפור שלה מילא כמעט שני עמודים. אצלו היו שמונה שורות.

"איך את כותבת כל כך הרבה?" שאל.

מאיה משכה בכתפיה. "פשוט היו לי הרבה רעיונות."

עידו סגר את המחברת.

בשיעור הבא ביקשה המורה מהילדים להמשיך את הסיפורים. מסביבו נשמע רשרוש של דפים. מאיה כבר כתבה, וגם אורי שישב לפניו. עידו צייר ריבוע קטן בשולי הדף.

המורה התקרבה לשולחנו.

"אני רואה שעוד לא התחלת," אמרה בשקט.

"אין טעם," השיב. "כולם כותבים יותר טוב ממני."

המורה התיישבה לידו.

"מה גורם לך לחשוב כך?"

"מאיה כתבה שני עמודים. אורי כבר סיים. ואני עוד צריך לתקן."

המורה הקשיבה, ואז שאלה: "אפשר לדפדף איתך לתחילת המחברת?"

עידו פתח בעמוד הראשון. בתחילת השנה התבקשו לכתוב על מקום שהם אוהבים. הוא כתב אז שלושה משפטים על המגרש ליד ביתו.

"תקרא את הקטע הזה, ואחר כך את הסיפור החדש," הציעה.

עידו קרא. בקטע הראשון כתב שהיה במגרש ושיחק בכדור. בסיפור החדש תיאר משחק, הוסיף שיחה בין חברים וסיפר איך הרגיש כשהכדור עף מעבר לגדר.

"כאן יודעים יותר מה קרה," אמר והצביע על הסיפור החדש.

"מה עזר לך לכתוב אותו?"

עידו חשב. "עשיתי רשימה של רעיונות לפני שהתחלתי. וגם קראתי שוב ושיניתי כמה משפטים."

שם: _____ תאריך: _____

הדף מתחילת השנה

המשך הסיפור

"ובמה תרצה להתאמן עכשיו?"

הוא הביט בהערה שעל הדף.

"לתאר את המגרש. אבל בלי לכתוב סתם שהוא גדול ויפה."

"מה אתה רוצה שנראה כשנקרא?" שאלה המורה.

עידו עצם לרגע את עיניו. הוא דמיין את הסל שהצבע התקלף ממנו, את הסדק ליד קו העונשין ואת הצל של העץ שנפל על הגדר.

הפעם ידע מאיפה להתחיל.

בהמשך השיעור כתב כמה משפטים, מחק אחד והחליף מילה שלא התאימה. כשקרא את הקטע מחדש, עדיין הרגיש שמשהו חסר.

"מאיה, אפשר להקריא לך?" שאל. "תגידי לי אם אפשר לדמיין את המגרש."

מאיה הקשיבה.

"כן," אמרה. "במיוחד בגלל הסל הישן. אבל איפה עמדת כשהתחיל המשחק?"

עידו סימן לעצמו מקום להוסיף בו משפט.

בסוף השיעור ביקשה המורה ממי שרוצה לשתף דבר שהתקדם בו היום. עידו הרים את ידו.

"בהתחלה רק כתבתי ששיחקנו במגרש," אמר. "עכשיו אפשר גם לראות איך הוא נראה."

בדרך הביתה נזכר במחברת של מאיה. הוא עדיין רצה לדעת לכתוב סיפורים ארוכים כמו שלה. אחר כך חשב על שלושת המשפטים שחיכו בעמוד הראשון שלו.

בבית פתח שוב את המחברת וקרא את שני הקטעים, זה לצד זה.

לפני שסגר אותה, הניח סימנייה בעמוד הראשון. בפעם הבאה שירגיש שהוא עומד במקום, רצה לזכור לבדוק מאיפה התחיל.

בזמן הקריאה

סמנו בעיפרון משפט אחד שחשוב לכם, ומילה אחת שלא הכרתם.

שם: _____ תאריך: _____

הדף מתחילת השנה

שאלות על הטקסט "הדף מתחילת השנה"

1. מה הייתה ההערה של המורה על הדף של עידו?

2. כמה שורות כתב עידו, ומה כתבה מאיה?

3. מה עזר לעידו לכתוב את הסיפור החדש? כתבו שני דברים.

4. למה עידו אמר "אין טעם"?

5. מה גרם לעידו לשנות את דעתו אחרי שדפדף לתחילת המחברת?

6. למה עידו הניח סימנייה בעמוד הראשון? מה הוא רצה לזכור?

7. מה פירוש המילה "תיקונים"? כתבו דוגמה.

8. מה פירוש המילה "לתאר"? כתבו משפט שמתאר את החדר שלכם.

דעה והערכה

האם לדעתכם עזרה לעידו ההשוואה בין שני הקטעים שלו? נמקו.

הצעד שלי

כתבו משהו שהשתפרתם בו מתחילת השנה, ובמה תרצו להתאמן עכשיו.